

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Til hr. Kent Kirk vil jeg bare sige, at jeg er glad for det spørgsmål, for det giver mig anledning til at forklare hr. Kent Kirk, at når man taler om offentligt forbrug i nationalregnskabet, så taler man ikke om overførsler, så taler man om det, som er det offentliges mandskabsforbrug, beslaglæggelse af ressourcer, det, vi bruger af kræfter, produktivkræfter, på at lave de offentlige tjenester.

Vi ved godt, at vi har opstillet en besværlig, stram målsætning for det offentlige forbrug, forstået som serviceydelse mandskab, på ½ pct.s stigning om året. Det vil være en vanskelig prioritering, men det er nu det, vi har lagt til grund, og det er det, vi vil leve efter.

Men vi har ikke forudsat – for det har ikke været nødvendigt i de regnemæssige forudsætninger for at få det smukke resultat – at man skulle give sig til at skære i indkomstniveauet for den enkelte, der er på overførselsindkomst. Det er ikke forudsat, og – som man ser af regneresultatet – det er heller ikke nødvendigt.

Men jeg tror, det er utrolig vigtigt, at hr. Kent Kirk og hr. Skrumsager Skau ligesom forstår, at der er to forskellige diskussioner om den offentlige udgiftsstyring. Den ene er, hvordan man styrer forbruget af ressourcer. Det havde vi en diskussion om forleden dag i forbindelse med regeringens moderniseringsdebat. Den anden er, hvordan man får udgifterne til overførsler ned.

Op Socialdemokratiets svar er: Man får udgifterne til overførsler ned ved at sørge for, at langt færre mennesker er afhængige af overførsler, ved at langt flere mennesker kommer til arbejde – og ikke ved, at man giver sig til at skære på de forudsætninger, som vi i fællesskab fastlagde for folk på overførsler for mindre end 1 ½ år siden.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

En principiel bemærkning, som jeg beder meget om at hr. Kent Kirk og hr. Skrumsager Skau ville overveje konstruktivt: Hvad er egentlig meningen, når både regeringen og Socialdemokratiet taler indtrængende om indkomstpoltik her i landet? Hvad er egentlig formålet med indkomstpoltik ud over de forskel-

lige opfattelser, vi har af, hvordan indkomstpoltik skal sammensættes og tilrettelægges? Hvem skal være omfattet, og hvordan skal profilen og fordelingen være?

Hvis vi et øjeblik spørger helt principielt: Hvorfor taler vi overhovedet om indkomstpoltik her i landet? Jamen hr. Skrumsager Skau, vi taler da ikke om indkomstpoltik for danske lønmodtagere for at fortælle dem, at årsagen til, at de nu skal gå ind i en tilbageholdende linje, i øvrigt er, at det vil blive fulgt op af forringelser af de arbejdsløses levevilkår, det gør vi da ikke! Det ville de ikke kunne forstå – og med rette.

En del af formålet med en virkelig samfundsbevidst indkomstpoltik i Danmark er da at få sat gang i eksporten, at få sat gang i investeringer og produktion, at få flere folk i arbejde og derigennem finansiere det velfærdssamfund, som vi alle sammen er så glade for. Det er da det, vi bør sige. Det er da det budskab, vi skal komme ud med.

Derfor siger jeg også, at det er uheldigt og trist, at partiet Venstre ikke forstår, at partiet Venstre heller ikke kan undvære danske lønmodtageres forståelse for indkomstpoltikken, og jo mere partiet Venstre fremfører slig tale, at nu gælder det om at forringe de arbejdsløses vilkår af hensyn til indkomstpoltikken, jo vanskeligere bliver det jo for en bredere, samfundsbevidst indsats i det her samfund. Derfor: Stands talen om det! Det hænger ikke sammen, det trækker i modsat retning af forståelse, det skaber større konfrontationer.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så er der endnu to korte bemærkninger tilbage i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må sige til hr. Lykketoft, at efterhånden som tingene afsløres omkring S-planen, ser den jo mere og mere umulig ud. Jeg forstår nu, at S-planen i virkeligheden alene bygger på den del af de offentlige udgifter, som har at gøre med drift og anlæg, og det er altså ca. 18 pct. af det offentlige udgiftsbudget.

Vi har set i de forgangne år, at det faktisk er lykkedes for den nuværende regering at få den andel til at falde. Den er faldet fra 21 pct. i 1985 til 18 pct. her i 1989, mens problemet omkring overførselsindkomster og tilskud er steget fra 46 pct. i 1985 til 53 pct. i 1989.